

Løftlia**

Referansedata

Fylke: Nordland
Kommune: Rana
Kartblad: 1927 I
UTM: Ø:447300, N:7354400
H.o.h.: 98-241moh
Vegetasjonssone: Mellomboreal

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2005
Inventør: JKL
Dato feltreg.: 08.09.05,
Areal: 363 daa

Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk

Sammendrag

Løftlia ligger to-tre kilometer oppstrøms for Straumfors, nesten 15 kilometer i luftlinje rett vest for Mo i Rana. Området er småkupert og består av tre relativt lave åsrygger som ligger med breidsiden mot hverandre i øst-vestlig retning. I øst avgrenses området av Straumdalselva. Berggrunnen består av kalkglimmerskifer med bånd av dolomitmarmor. Selv om området er lite er den økologiske variasjonen ganske stor. Mange vegetasjonstyper er representert, med spekter fra varmekjær lågurtutforming til fattige nordboreale vegetasjonstyper. Rike vegetasjonstyper representert ved høystaudeskog og bregneutforminger finnes fremfor alt på deler av breelvsletten i sør og de sørvendte liene som avgrenser denne mot nord. Fattige vegetasjonstyper dominerer arealet for øvrig. Tresjiktet domineres overalt av gran, men lokalt er løvandalen stor. Rogn og selje forekommer spredt og med hovedtyngde i de frodigste høystaudeliene innenfor kjerneområdet "Bjynnbetholet". Hegg, gråor og alm finnes sparsomt.

Åsryggene har et mindre godt utviklet skogbilde med glisne og småvokste bestander av gran og bjørk i blanding. Nedover lisidene er derimot trærne storvokste og høyreiste. Dalsenkningene mellom de tre åsryggene er så godt som uten trær. Skogen er overalt mindre godt sjiktet med kraftig overvekt av eldre grantrær. Både skogstruktur og konkrete bevis i form av fremdeles synlige stubber vitner om at skogen har vært avvirket tidligere. Trolig har dette skjedd i minst to omløp, siste gjennomhogst skjedd trolig for om lag 60-70 år siden, men i nordvest er det også tatt ut en del gran senere (15-30 år siden).

Totalt 8 rødlistearter er dokumentert fra området. Seks av disse er basofile markboende sopp, mens to er vedlevende sopp.

Området har god forekomst av høystaudegranskog, som er angitt som en truet vegetasjonstype (LR) av Fremstad & Moen (2001). I forhold til evalueringsrapportene over dagens skogvern (Framstad et al. 2002, 2003) bidrar Løftlia i noen grad til manglene "høystaudeskog", "lavereliggende skog i Nordland" og "rik berggrunn". Området bidrar også på et par sjeldne vegetasjonstyper (kalk(gran)skog (VU) og høystaudegranskog (LR)).

Det er figurert ut ett kjerneområde (Bjynnbetholet), og denne er betraktet som et spesialområde av høy verdi (A).

Totalt vurderes området som regionalt verneverdig (**), med et lite forbehold om at verdien kan øke ved bedre dokumentasjon av artsmangfoldet, særlig for jordboende sopper.

Feltarbeid

Feltarbeidet ble utført 08.09.2005 av Jon T. Klepsland. Hele undersøkelsesområdet er gjennomgått.

Tidspunkt og værets betydning

Tidspunktet var gunstig for inventering av de aller fleste organismegrupper. Været var fuktig, uten at det hadde betydning for feltarbeidet.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området er tilbudt gjennom ordningen med frivillig vern. Tilbudt areal er på i underkant av 500 dekar. Arealet er noe påvirket av nyere hogstinggrep i nordvest, men verneforslaget er likkevel ikke redusert i forhold til tilbudet.

Tidligere undersøkelser

"Løftlia" utgjør østre utløp av et større område (Kvanndalen) som tidligere er vurdert for vern (Korsmo et al. 1993, Svalastog, D. 1996). Storområdet ble da vurdert som et viktig barskogsområde egnet for vern (**). Løftlia-området ble betegnet som et spesialområde ut i fra skogtilstand og rikhet.

Beliggenhet

Løftlia ligger to-tre kilometer oppstrøms for Straumfors, nesten 15 kilometer i luftlinje rett vest for Mo i Rana. Lokaliteten grenser mot Straumdalselva, som er vernet gjennom verneplan for vassdrag.

Naturgrunnlag

Topografi

Området er småkupert og består av tre relativt lave åsrygger som ligger med bredsidene mot hverandre i øst-vestlig retning. I øst avgrenses området av hovedvassdraget (Straumdalselva) som har skåret seg dypt ned i berggrunnen. De to smådalene som skiller de tre lave åsene drenerer sørover og møtes nede på en breelvslette (Bjynnbetholet) før bekken drenerer videre ut i Straumdalselva.

Geologi

Berggrunnen består av kalkglimmerskifer med bånd av dolomittmarmor (NGU 2006a). Området har stort sett tynt løsmas-sedekke, men kjerneområdet ligger delvis på breelvvasssetninger (NGU 2006b).

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk, vegetasjonssone: mellomboreal 60% (ca 220daa) nordboreal 40% (ca 150daa).

Området ligger i svakt oseanisk seksjon (O1), og i mellomboreal vegetasjonssone etter Moen (1998). Åsryggene hører vegetasjonsmessig til nordboreal sone.

Økologisk variasjon

Selv om området er lite er den topografiske variasjonen ganske stor. Innenfor utredningsområdet er det lisider og bergvegger med alle eksposisjonsretninger og helningsvinkler. Mange vegetasjonstyper er representert, med spekter fra varmekjær lågurtutforming til fattige nordboreale vegetasjonstyper. Gradienter mellom fuktige og tørrere vegetasjonssamfunn finnes i stor utstrekning både for basefattige og rikere vegetasjonstyper. Likevel er tørre lågurtutforminger så godt som fraværende. Heller ikke alpine utforminger finnes. Videre mangler våtmark utenom bekker og elver. Totalt sett er den økologiske variasjonen stor i forhold til arealets størrelse, men samtidig noe begrenset nettopp på grunn av det begrensede arealomfanget.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Området kan i grove trekk deles i to med hensyn på vegetasjonssammensetningen. Rike vegetasjonstyper karakterisert ved høystaudeskog og kalkkrevende arter finnes fremfor alt på deler av breelvsletten i sør og de sørvendte liene som avgrenser denne mot nord, men også helt i nordvest er det dominans av rik og kalkkrevende vegetasjon. Fattige vegetasjonstyper dominerer arealet for øvrig, men med lokalt rikere innslag.

Åsryggene karakteriseres av skrinne blåbærmark med skrubber og små fastmattemyrer med dominans av småbjønnskjøgg. Lisidene varierer mellom blåbærdominert vegetasjon og rikere felt med varierende innslag av urter, mye avhengig av tilgangen på mineralrikt sigevann. Ofte er det en gradient fra åsrygg til bunn av lia som går fra blåbærskog over i storbregneskog, dominert av sauetelg og skogurkne, til høystaudeskog nederst. Ei større myr i dalsenkningen mellom de to østre åsryggene er av svakt intermedier karakter, riktignok uten indikatorarter av karplanter, men med de noe kravfulle mosene brunklo og myrstjernemose. Karakterarter for de best utviklede høystaudepartiene er skogburkne, ballblom, mjørdurt, skogstorkenebb, skogmarihånd, turt, sumphaukeskjegg, svovelriske og grantårekremle. Helt i øst langs hovedvassdraget er det større areal med storbregneskog dominert av skogburkne og med næringskrevende arter som bringebær, mjørdurt, turt og myskegras. Lenger sør er det blåbærmark avbrutt av lave, mer eller mindre blottlagte, marmorrygger med fattig lågurtvegetasjon hvor taggbregne er en karakterart.

I spesielt bratte partier inngår fuktige, ofte mosedeke bergskrenter med blant annet taggbregne, rødsildre, gulsildre, teiebær og rosenrot.

De rikeste partiene finnes som nevnt i sør og sørøst. En stor del av breelvsletten rett sør for midtre åsrygg (og som ligger innenfor kjerneområdet = Bjynnbetholet) preges av storvokst strutseving og tyrihjelmskjegg. Mindre partier med strutseving finnes også langs fuktdrag i lia nord for breelvsletta samt i en liten sidedal et stykke opp langs Straumdalselva. Vegetasjonen i de sørvendte liene som avgrenser breelvsletta karakteriseres av storvokste, artsrike overgangsformer mellom storbregne- og høystaudevegetasjon med dominans av strutseving, skogburkne, ormetelg, broddtelg, tyrihjelmskjegg og turt, og ellers noe villrips, trollbær, taggbregne, fjellminneblom og skogsvinerot. I tilknytning til små bergvegger og grovblokkig mark opptrer blant annet kalkindikatorer kalksvartburkne, grønburkne og kalkklok.

Tresjiktet domineres overalt av gran, men lokalt er løvandalen stor. Furu mangler innenfor utredningsområdet. Typisk er det en del bjørk på åsryggene og nedover lisidene. Rogn og selje forekommer spredt og med hovedtyngde i de frodigste høystaudeliene i sør innefor kjerneområdet. Hegg og gråor opptrer som busker i spesielt bratte lier i øst og langs enkelte rikere fuktdrag. En liten bestand med alm finnes under østvendt bergskrent innenfor kjerneområdet. Under almbestanden finnes den regionalt sjeldne og mer varmekrevende arten myskemaure (*Galium triflorum*).

Skogstruktur og påvirkning

Det meste av området ser ut til å ha samme skoghistorie og påvirkningsgrad. Forskjeller i skogstruktur skyldes varierende bonitet, eksposisjon og grunnvannsstand. Åsryggene har et mindre godt utviklet skogbilde med glisne og småvokste bestander av gran og bjørk i blanding. Nedover lisidene er derimot trærne storvokste og høyreiste. Dalsenkningene mellom de tre åsryggene er så godt som uten trær. Det samme gjelder det rikeste partiet på breelvsletta i sør. For øvrig er det god tredekning utenom i de bratteste skråningene. Skogen er overalt mindre godt sjiktet med kraftig overvekt av eldre grantrær. Tretettheten er imidlertid ikke så tett som man ville kunne forvente for granskog med såpass svak aldersspredning, noe

som trolig i høy grad skyldes høy markfuktighet og konkurranse med en frodig urtevegetasjon. Høyest trefetthet finnes på et mer veldrenert parti på breenletsletta helt sørøst og der er mange av trærne som følge av dette oppkvistet til to-tre meter over bakken. Ellers står trærne oftest såpass spredt at barmassen er kraftig utviklet helt ned til bakkenivå, men ikke mer spredt enn at trærne er skogdannede. På avstand virker derfor granskogen temmelig fyldig.

Både skogstruktur og konkrete bevis i form av fremdeles synlige stubber vitner om at skogen har vært avvirket tidligere. Trolig har dette skjedd i minst to omløp, siste gjennomhogst skjedde trolig for om lag 60-70 år siden, men i nordvest er det også tatt ut en del gran senere (15-30 år siden). Enkelte gamle gjenlagte granlæger ble observert i nordvest. Ellers finnes dødved hovedsakelig i form av spredte yngre vindfall, svært få læger er i midlere nedbrytningsstadier. Død ved mengden er med andre ord svært lav i området og kontinuiteten i dette substratet er trolig brutt. Rådende trealder ligger anslagsvis på 100-120 år. Øvre trealder overstiger sjelden 150 år, men enkelte sturende trær på fuktig mark er eldre. Ungdomsgenerasjonen er som nevnt underrepresentert og foryngelsen er svak. Sistnevnte kan både skyldes lav solinnstråling som følge av det fyldige kronesjiktet, men flere steder trolig også den spirehemmende effekten av spesielt frodig høystaude-storbregne vegetasjon og mangelen på dødt trevirke som etableringsmedium. Når etableringen først er vellykket gir det lokalt næringsrike jordsmonnet grunnlag for stor tilvekst. Snittdiameter ved brysthøyde for gran ligger på rundt regnet 30-40 cm, enkelte når hele 60 cm i diameter.

Foruten tidligere gjennomhogster, og nyere plukkuttak helt i nordvest, er området lite påvirket av menneskelig aktivitet. Verdt å nevne er det likevel at det langs elva i sør, nede i Bjynnbetholet, riktignok for en god stund tilbake, er foretatt øksekvisting av eldre grantrær opp til halvannen meters høyde. For arter med habitat på tørrkvister av eldre grantrær i fuktige lokalmiljø kan dette ha vært avgjørende for at en del slike arter ikke finnes i området i dag.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Løftlia. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Bjynnbetholet

Naturtype: Urskog/gammelskog - Granskog
BMVERDI: A
Areal: 44,3daa

UTM: Ø:447200, N:7354200
Hoh: 100-180 moh

Lokaliteten skiller seg først og fremst ut ved en særlig rik og frodig vegetasjon. Deler av breenletsletta er åpen uten tresjikt og helt dominert av strutseving og turt. Typemessig hører denne vegetasjonen til gråor-heggeskog etter Fremstad (1997). Den nordre og østre delen av kjerneområdet er frodig storbregne-høystaude-skog med god tredekning. Flekkvis har vegetasjonen et større preg av lågurt ved forekomst av arter som myskemaure, markjordbær, kalkklok og taggbregne. Skogen har visse gammelskogskvaliteter i form av enkelte relativt gamle trær og et fåtall dødved stokker. Liene innehar en relativt høy konsentrasjon gamle rogn og seljer, samt et lite bestand med alm. På disse er det temmelig velutviklet lungeneversamfunn. Lungenever forekommer på inntil 20 trær og er stedvis rikt fertil. Foruten en rik og variert karplanteflora karakteriseres lokaliteten av en særegen og variert funga av kalkrevende storsopper. Selv om artsgruppen ble mindre godt undersøkt ved befaring er flere til dels svært sjeldne arter påvist, blant annet traktgelesopp, Tremiscus helvelloides (DC), stålblå slørsopp, Cortinarius emunctus (V) og ikke minst hyasintvokssopp, Hygrophorus hyacinthinus (V) som bare er kjent fra et fåtall marmor-områder i Nordland. Selv om kvalitetene tilknyttet eldre granskog er begrenset vurderes verdien av kjerneområdet som høy på grunn av gode forekomster av signal- og rødlistearter tilknyttet rike og fuktige vegetasjonssamfunn. Deler av skogen kan trolig betegnes som kalkgranskog. Området er ellers velarrondert og har en beskyttet og lokalklimatisk gunstig beliggenhet. Lokaliteten vurderes som nasjonalt viktig (A).

Artsmangfold

Artsmangfoldet er størst i tilknytning til rike sigevannspåvirkede vegetasjonstyper og er best utviklet innenfor kjerneområdet i sør. Mangfoldet knyttet til gammel granskog er begrenset, men enkelte svakt kontinuitetskrevede arter forekommer spredt gjennom hele området. Totalt ble det dokumentert 8 (åtte) rødlistearter i området, bare to av disse er direkte tilknyttet gammelskogselementer.

Karplanter: Diversiteten i karplanter er relativt høy på steder hvor tilgangen på kalk og mineraler gjennom sigevann eller direkte fra berget er god. Det spesielt artsrike varmekjære elementet som finnes i sørberg i lavlandet i Nordland er imidlertid dårlig utviklet. Svake tendenser til slikt vegetasjonssamfunn finnes i den østvendte skrenten helt øst i kjerneområdet der det blant annet er alm, hegg, skogsvinerot og myskemaure. Karakterarter fra berg og sildreflater er taggbregne, grønburkne, kalksvartburkne og rødsildre. Alle disse artene er forholdsvis vanlige i kalkområder i landsdelen.

Lav og mose: Det epifyttiske makrolavsamfunnet er bare godt utviklet innenfor kjerneområdet. Lungeneversamfunnet er der ganske velutviklet når det gjelder biomasse, men artsdiversiteten innen dette elementet er ikke spesielt høyt. Signallartene lungenever, skrubbenever, kystårenever, glattvrenge og grynvrenge forekommer rikelig, andre arter innen denne økologiske gruppen er ikke påvist. Ellers er det gode forekomster av den svake signalarten gubbeskjegg i hele området. Skorpelavsfloraen og mosefloraen er ikke godt undersøkt, men noen raske blikk på de mange marmorbergveggene gav inntrykk av at diversiteten av kryptogamer er ganske stor. Det ble påvist noen fuktighetskrevede knappenåslav, som samtidig krever tilgang på stående død ved.

Jordboende sopp: Elementet er trolig godt utviklet i store deler av området der tilgangen til den underliggende berggrunnen er tilstrekkelig god. Selv om artsgruppen ikke ble inventert veldig nøye ble det dokumentert 5 (fem) rødlistearter av jordboende sopp. Ved bedre inventering vil antallet rødlistearter trolig i allefall doubles.

Vedboende sopp: Artsgruppen ble grundig ettersøkt men med magert resultat, noe som uten tvil skyldes skoghistorien. Spredte funn av svartsoneskjue, Phellinus nigrolimitatus (DC), duftskinn, Cystostereum murrayi (DC) og andre signalarter viser likevel at naturskogskvalitetene er i ferd med å (re)etableres.

Andre organismegrupper: Insektfaunaen er ikke undersøkt, men variasjonen svarer trolig til den generelle økologiske variasjonen innen området. Ferske tretåspettmerker finnes gjennom mye av området noe som tyder på at det er et viktig næringssøkområde for hakkespetter.

Det bør igjen framheves at det viktigste kriteriet for artsmangfoldet i området er rikhet hvor naturtypen kalkgranskog er representert i form av vegetasjonstypene høystaudeskog, storbregneskog og blåbærskog med blottlagte marmorflekker med avvikende flora.

Tabell: Artsfunn i Løftlia. Kolonnen Totalt antall av art summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen Funnet i kjerneområde henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Busk- og bladlav	Lobaria pulmonaria	Lungenever		17	1 ₁ 1 ₁ 1 ₁₅
	Lobaria scrobiculata	Skrubbenever		21	1 ₁ 1 ₂₀
	Peltigera collina	Kystårenever		16	1 ₁ 1 ₁₅
Skorpelav	Chaenotheca brachypoda	Dvergullnål		2	1 ₁ 1 ₁
	Chaenotheca gracilentia	Hvithodenål		1	1 ₁
	Chaenotheca gracillima	Langnål		1	1 ₁
Sopp markboende	Cortinarius agathosmus	Granringslørsopp		1	1 ₁
	Cortinarius emunctus	Stålblå slørsopp	R	2	1 ₁ 1 ₁
	Entoloma caesiocinctum		DC	4	1 ₁ 1 ₁ 1 ₁ 1 ₁
	Entoloma queletii			2	1 ₁ 1 ₁
	Entoloma serrulatum	Mørktannet rødskivesopp		1	1 ₁
	Hygrocybe quieta	Rødskivevokssopp	DC	1	1 ₁
	Hygrocybe reidii	Honningvokssopp		1	1 ₁
	Hygrophorus hyacinthinus	Hyasintvokssopp	V	1	1 ₁
	Hygrophorus karstenii	Gulskivevokssopp	DC	1	1 ₁
Sopp vedboende	Climacocystis borealis	Vasskjuke		2	1 ₁ 1 ₁
	Cystostereum murrayi	Duftskinn	DC	2	1 ₁ 1 ₁
	Leptoporus mollis	Kjøttkjuke		1	1 ₁
	Phellinus chrysoloma	Granstokkjuke		1	1 ₁
	Phellinus nigrolimitatus	Svartsoneskjuke	DC	5	1 ₁ 1 ₁ 1 ₁ 1 ₁ 1 ₁
	Pseudographis pinicola	Gammelgranskål	DC	3	1 ₁ 1 ₁ 1 ₁
	Tremiscus helvelloides	Traktgelesopp	DC	1	1 ₁

Avgrensning og arrondering

Avrensingsforslaget følger grenselinjene for tilbudt areal. Arealet er forholdsvis lite, men er tilfredsstillende arrondert ved at grenselinjene er trukket slik at et helt dreneringsfelt inkluderes og at hele gradienten fra åsrygg til dalbunn er med.

De rike vegetasjonstypene (kalkskogen) er i all vesentlighet fanget opp ved det avgrensingsforslaget som foreligger. Det vil ikke tilføre nevneverdige verdier verken i form av kriteriene rikhet eller skoglige kvaliteter ved mindre grensejusteringer i noen retning. Likevel er det et visst poeng med tanke på størrelse, lokalklimatiske forhold og landskapsrom om grensa mot øst hadde vært trekt opp til tilsvarende høyde på østsiden av elva som på vestsiden. Skog av lignende kvalitet synes å opptre på østsiden av elva. Dette vil også tilføre arronderingsmessig verdi ved at en tverrseksjon av et større vassdrag ivaretas. Det er også granskog med lignende rikhet og struktur vestover forbi Kabushalla. Som nevnt tidligere utgjør Løftlia kun en flik av et stort barskogsområde som tidligere er vurdert som verneverdig.

Andre inngrep

Ingen tekniske inngrep.

Vurdering og verdsetting

"Løftlia" inkluderer mye av den variasjonen i vegetasjonstyper man kan forvente å finne i dette høydelaget i regionen. Basepåvirkede granskoger er ikke helt sjeldent i regionen, men kombinasjonen skogstruktur, artssammensetning og topografi som finnes i kjerneområdet gjør lokaliteten helt spesiell. Den høye andelen rike vegetasjonstyper er også en vesentlig faktor for verdivurderingen. Inntil 50% av områdets totale areal består av rike, til dels rødlista, vegetasjonstyper. Høystaudegranskog, som er rødlistet som hensynskrevende (LR) er særlig godt utviklet innenfor kjerneområdet. Små flekker kan

trolig føres til kalk(gran)skog, som er angitt som noe truet/ sårbar (VU) av Aarrestad et al. (2001) i Fremstad og Moen (2001).

Den økologiske variasjonen er vurdert som middels høy. Innenfor det begrensede arealet som er tilbudt kan variasjonen vanskelig bli mye høyere, men nettopp på grunn av størrelsen er variasjonen noe begrenset, for eksempel ved liten dekning av varmekjære vegetasjonssamfunn. Avgrensning og arrondering er tilfredsstillende ved at et helt dreneringsfelt inkluderes. Det er likevel pekt på at en eventuell utvidelse mot øst og vest ikke bare vil ha positiv betydning for kriteriet størrelse, men også for arronderingen. Et større areal vil på sikt kunne opprettholde levedyktige bestand av flere arter enn et mindre areal.

Artsdiversiteten er størst og mest spesiell i tilknytning til rik bakke og marksjiktet, og i mindre grad til trær og tresjiktet. Potensialet for at også gode skoglige kvaliteter kan utvikles på sikt er likevel vurdert som gode. Dette fordi skogen har en relativt god struktur og aldersspredning, og i partier høy produktivitet og et gunstig lokalklima.

Foreløpig gis kriteriet artsmangfold to stjerner (**), men tatt i betraktning den lave undersøkelsesintensiteten på organismegruppene jordboende sopp og mose, som området ser ut til å ha gode betingelser for, er det mulig at verdien er satt for lavt. Området innehar bare svært spredte nøkkelementer for gammel naturskog og kriteriene som tilhører skogstruktur og tilstand er derfor ikke gitt høy verdi. Det er likevel relevant å nevne at svært lite skog i regionen er i mer fremskredet naturskogstilstand enn hva tilfellet er for Løftlia.

Den regionale mangellisten (Framstad et al. 2003) nevner høystaudeskog som en av skogtypene som mangler tilfredsstillende verneomfang i Nord-Norge. Løftlia bidrar til en viss grad til mangelloppfyllelsen, men ikke i stor grad siden den velutviklede varianten av skogtypen i hovedsak er konsentrert til (deler av) kjerneområdet og derfor har en noe begrenset arealdekning. I forhold til den generelle mangelanalyse over dagens skogvern (Framstad et al. 2002) bidrar området på mangelpunktene "lavereliggende skog i Nordland" og "rik berggrunn", men det er ikke mye utover kjerneområdet som kan tilegnes disse kategoriene. Ettersom et par sjeldne/ truede vegetasjonstyper inngår bidrar området også til å dekke mangler på disse vegetasjonstypene. Alle disse manglene har tilnærmet samme arealomfang i området som den regionale mangelen høystaudeskog, og bidragene til mangelloppfyllelse er derfor tilsvarende.

Området vurderes som representativt for mye av granskogen i regionen. Kjerneområdet vurderes som et spesialområde. Totalt vurderes området som regionalt verneverdig (**) med et lite forbehold om at verdien kan øke ved bedre dokumentasjon av artsmangfoldet, særlig for jordboende sopper.

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Løftlia. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørt-het	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bar-trær	Gamle løvtrær	Gamle edel-løvtrær	Treslagsfordeling	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
1 Bjynnetholet	**	*	*	**	**	*	***	***	***	***	-	-	***
Totalt for Løftlia	**	*	*	**	*	*	**	**	**	**	*	**	**

Referanser

Aarrestad, P.A., Brandrud, T.E., Bratli, H. og Moe, B., 2001. Skogvegetasjon. I: E. Fremstad og A. Moen (Red.), Truete vegetasjonstyper i Norge. NTNU, Vitenskapsmuseet. Rapport botanisk Serie, 2001-4, s. 15-44.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Korsmo H., Edenius L., Moe B. & Svalastog D. 1993. Inventering av verneverdig barskog i sørlige del av Nordland. NINA Oppdragsmelding 228.

Moen, A., 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss, 199 s.

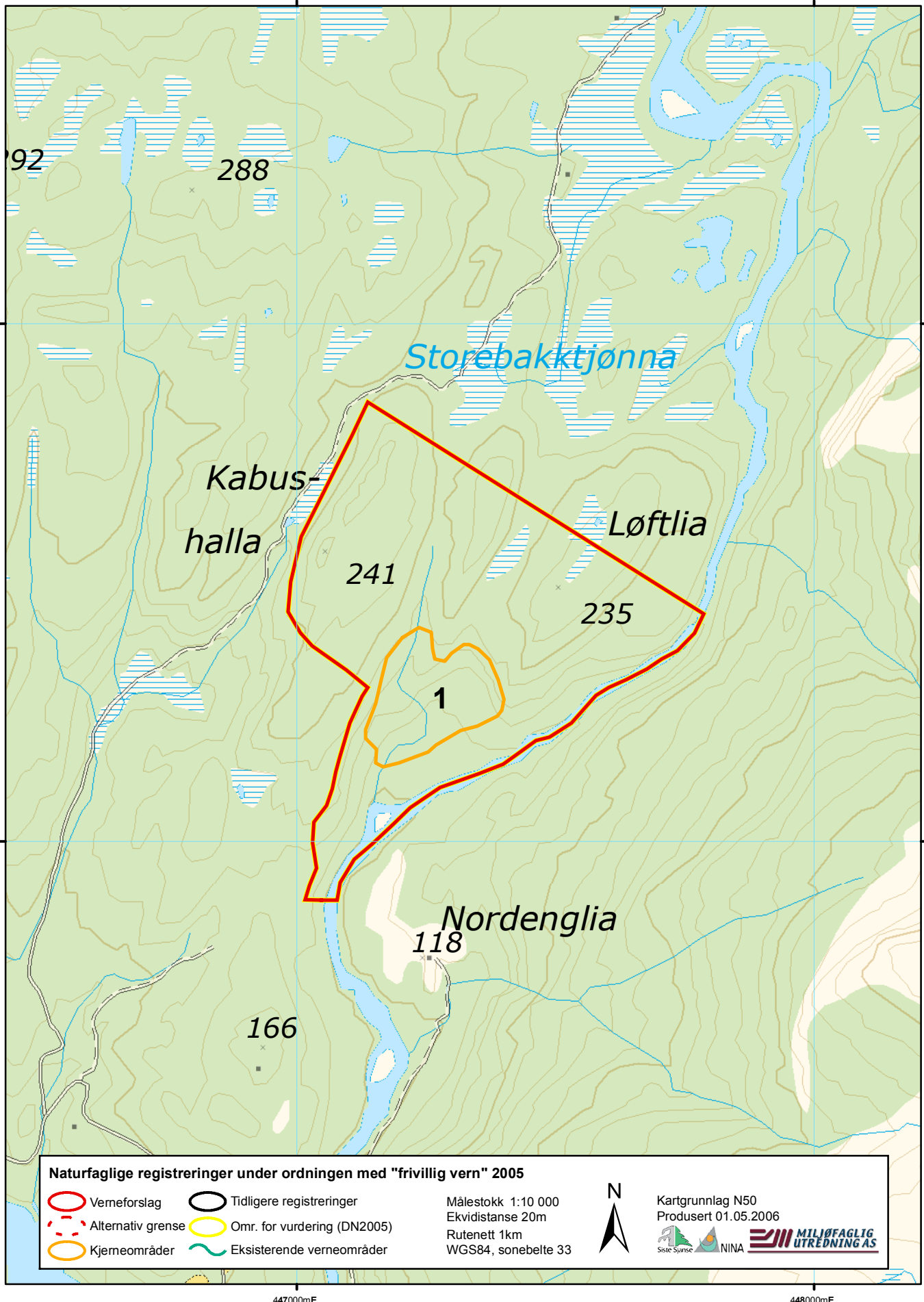
NGU 2006a. Berggrunnen i Norge N250: www.ngu.no/kart/bg250/

NGU 2006b. Kvartærgeologiske kart: www.ngu.no/kart/losmasse/

Svalastog, D. 1996. Tilleggsinventering av verneverdig barskog i Midt-Norge. NINA oppdragsmelding 394: 1-50.

Løftlia (Rana, Nordland).

Areal 362daa, verdi **

Naturfaglige registreringer under ordningen med "frivillig vern" 2005

Verneforslag	Tidligere registreringer	Målestokk 1:10 000	Kartgrunnlag N50 Produsert 01.05.2006
Alternativ grense	Omr. for vurdering (DN2005)	Ekvidistanse 20m	
Kjerneområder	Eksisterende verneområder	Rutenett 1km	
		WGS84, sonebelte 33	

447000mE

448000mE

Bilder fra området Løftlia

Frodig søkk med strutseving og stauder helt nord i kjerneområdet. Grana står på noe mer veldrenert mark. Foto: Jon T. Klepsland

Straumdalselva. Løftlia til venstre. Foto: Jon T. Klepsland

Ett av de eldste grantrærne i Løftlia. I stammehulrommet ved basis finnes hvithodenål. Foto: Jon T. Klepsland

Gammel selje i frodig storbregne-høystaudeli i kjerneområdet. Foto: Jon T. Klepsland